

זמני כניסת ויציאת השבת

שבתות

ירושלים	מוצ"ש	ר"ת
7:10	8:26	9:02
7:26	8:28	8:59
7:18	8:30	9:00
7:23	8:26	8:57
8:05	9:13	9:36
8:40	10:17	10:21

עלון שבועי להנחלת נועם כבוד השבת וקדושתה

איכה

תקלה חמורה?

העיתונות החרדית, דיווחה ביום ראשון השבוע בכותרות גדולות על "תקלה חמורה" שאירעה לכ-40 נוסעים שומרי תורה ומצוות, שמטוסם נחת בנמל התעופה המרכזי לאחר כניסת השבת.

לפי הדיווחים, המקרה החל ביום שישי בשעות הצהריים המוקדמות בגרמניה - משם היתה אמורה טיסת הצ'ארטר להמריא ליעדה בישראל, כששעות הנחיתה המקורית עמדה על השעה 16:00 אחה"צ. רגע קל לפני ההמראה התגלתה תקלה כלשהי במטוס, וכך התאחרה שעת ההמראה, בזמן שהנוסעים כבר היו ישובים על כסאותיהם, ולא התאפשר להם לרדת מהמטוס.

כך הגיעו עשרות יהודים שומרי תורה ומצוות לאחר כניסת השבת לנמל התעופה, כאשר בעצם הם תקועים במקום כל השבת. לולי אנשי חסד מהיישוב הסמוך - כפר חב"ד, שהתוודעו לסיפור הזה עוד טרם הגעת המטוס, ודאגו להביא מוצרי מזון לנמל התעופה, כדי שלאותם יהודים יהיה מהיכן לאכול מאכלי שבת כשהם תקועים במקום, היו הללו תקועים אף ללא דברי מאכל כלל למשך השבת.

עד כאן הידיעה שדווחה. ואנו עומדים ותוהים, כיצד יתכן מלכתחילה, שיהודים שומרי תורה ומצוות, יעלו על טיסה שאמורה לנחות שעות ספורות לפני התקדש השבת?

אך בעצם, אין זה מקרה ראשון, ולא אחת שומעים אנו על יהודים שכמעט נתקעו, ויהודים שיצאו לדרכים ארוכות, תוך ידיעה שאם תארע תקלה כלשהי במהלך הדרך, הרי שעלולים הם להיות תקועים כל השבת ללא מקום אכילה ולינה כראוי, וללא בני משפחתם.

אלא מה? יש סוג של אנשים שאוהבים ל"סמוך" על הנס, ל"סמוך" על כך שהכל "יהיה בסדר". וכשמשוהו לא בסדר, זה "תקלה חמורה". החכם עיניו בראשו.

עלול להתרופף לחלוטין. אם הקשר הישיר והבלתי אמצעי של עם ישראל למשה רבינו, מקור הקדושה, הוא "טרחכם, משאכם, ריבכם", מה שמביא ממילא להורדת הקשר, למינוי שרי אלפים, שרי מאות, שרי עשרות, שהם יהיו חיבור ואמצעי ביניהם למשה רבינו, הרי שבאותו רגע עם ישראל התרחק במדת מה מהקדושה, וריחוק זה הוביל בסופו של דבר לקריאות וזעקות ה"איכה" מפי הנביאים, "איכה" על מצבו של עם ישראל קודם החורבן, ו"איכה" על המצב הבלתי נתפס של העם הזה לאחר החורבן - מאיגרא רמא לכירא עמיקתא - מהר גבוה לבור עמוק.

מה עושים?

מנסים להתחבר לקדושה, באהבה - ברצון.

ואין לך קודש, יותר מאשר שבת קדשינו.

איך מראים אהבה ורצון? כשמתכוננים לזה, כאשר אין ממתנינים לרגע האחרון להכנס בהול ומבולבל לשבת קודש. זה מראה שאין זה "טרחכם", שאין זה "משאכם".

"והנחילנו ה' אלקינו באהבה וברצון שבת קדשך".

דווקא בשבת זו, שבת חזון, זה הזמן.

הנאמרת כליל תשעה באב. וכך אף נוהגים בקריאת ה"איכה" שבנבואת ישעיהו הנביא אותה אנו קוראים בהפטרה של שבוע זה, המתחלת במילים: "חזון ישעיהו בן אמוץ", ועל שם קריאה זו קרויה השבת כולה "שבת חזון".

ועדיין צריכים אנו להבין, מה הקשר בין אותה איכה שקרא משה רבינו, לזו שקרא ירמיהו הנביא?

ה"שפת אמת" מבאר, כי חז"ל לימדו אותנו כאן, כי כל החטאים שעברו על עם ישראל, השורש לכך היה בתחילת עלייתם, והכל בא להם על ידי שמושה רבינו קרא עליהם "איכה אשא לבדי טרחכם ומשאכם וריבכם".

לא פחות! כל שורש הירידה של עם ישראל, הכל הכל נעוץ בעובדה שהם הטריחו והעמיסו על משה רבינו, עד כדי שבקעה מפיו האמירה המלווה אותנו לדורות: "איכה אשא לבדי טרחכם ומשאכם וריבכם". זוהי ה"איכה", שהובילה לקריאת "איכה ישבה בדד העיר רבתי עם", עד היום הזה.

כי אם הקשר שלה עם לקדושה, מהווה מאמץ, מהווה הטרחה, מהווה משא כבד, הרי שמשוהו רופף בקשר הזה, כזה קשר

איכה? זו המילה המהדהדת בחלל האויר בשבוע זה. איכה אשא לבדי טרחכם ומשאכם וריבכם? איכה היתה לזונה קריה נאמנה? איכה ישבה בדד העיר רבתי עם?!

שלוש קריאות שונות, שתים מהם יישמעו בשבת קודש זו בבתי הכנסיות. והשלישית, אם חלילה לא נזכה, נשמע אותה מהדהדת ביום שני בלילה, הלילה בהוקבעה בכיה לדורות, ועדיין לא נושענו.

היש קשר בין אותן שלוש קריאות - איכה? הבה ונראה:

"משל למטרונא שהיו לה שלשה שושבינין, אחד ראה אותה בשלותה, ואחד ראה אותה בפחזה, ואחד ראה אותה בנוולה, כך משה ראה את ישראל בשלותן ואמר איכה אשא לבדי, ישעיה ראה אותן בפחזן ואמר איכה היתה לזונה, ירמיה ראה אותן בנוולן ואמר איכה ישבה בדד" (ילקוט שמעוני רמז תת"א).

לאור דברי חז"ל אלו, נוהגים ברבים מעדות ישראל, שאף את קריאת ה"איכה" שאמר משה רבינו, אותה אנו קוראים בפרשת השבוע, קוראים בניגון הקינות של אמירת ה"איכה"

לשון חכמים

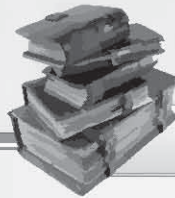
אומרים "רב לך שבת בעמק הבכא" - ימי המצרים בין י"ז בתמוז לת"ב המה עמק הבכא, ואז רב לך שבת, יום השבת קודש בימי המצרים הוא יותר גדול מכל ימות השנה, מפני שבימי החול גדול הצער, לכן בשבת קודש נתרבה השמחה למעלה... הגם שבני ישראל המה בצער, אבל לה' יתברך אין לו בש"ק שום צער כלל.

תפארת שלמה לשבת חזון

שמעתי מפה קדוש זקני (בעל החידושי הרי"ם מגור) ז"ל, בשם הרבי (החווה) מלובלין ז"ל, ששבת קודש זה מולו עת רצון כמו שלש סעודות, הטעם מפני כי מנחה זמן דין שבת קודש מהפכו לרחמים לכן רעוא דרעוא (=רצון דרצון), כן כל השבת קודש זה מפני כי ט' ימי דין מהפכו השבת קודש לרחמים.

שפתי צדיק לשבת חזון אות מג

שמעתי בשם הרה"ק רבי אורי מסטערליסק זי"ע, שאמר שהתפלה שבשבת חזון צריך ליהדר להתפלל בכוונה, כי מעלת כל התפלות של כל השנה, מטעם שהיא בבחינת תפלה לעני. תכלת מרדכי למהרש"ם על התהלים פרק קט"ז

פניני הלכה

שאלה: מה הם ההנהגות המיוחדות לשבת זו - שבת חזון?
תשובה: לבני ספרד, כמעט ואין שינויים בשבת זו מיתר שבתות השנה, בכל הנהגותיהם. ונפרט רק את השינויים הנהוגים לבני אשכנז.

א. מעיקר הדין, מותר לרחוץ לכבוד שבת רק את הראש במים חמים, וידיים ורגלים במים פושרים, ולא בסבון.

ב. מי שנוהג לטבול כל ערב שבת, רשאי לטבול גם בערב שבת זה, אבל מי שמבטל לפעמים טבילה זו, אסור לו לטבול בערב שבת חזון.

ג. מותר ליטול צפרניים לכבוד שבת.

ד. אסור להחליף מצעים ומגבות אפילו לכבוד שבת.

ה. פורסים מפה לבנה על השולחן לכבוד שבת.

ו. אין לטעום בערב שבת מתבשילים בשריים של שבת.

ז. המנהג הישן באשכנז מרבותינו הראשונים, שאין לובשים בגדי שבת בשבת זו מלבד הכתונת. אך היום כמעט ואין נוהגים במנהג זה, ופשט המנהג בכל תפוצות ישראל ללבוש בגדי שבת כרגיל. וכן פסק הגר"א, וכן נוהגים ההולכים בדרך הבעש"ט. וחתן העומד להנשא לאחר תשעה באב, יכול ללבוש בגדי שבת אף מעיקר הדין והמנהג.

ח. ברבים מקהלות אשכנז נוהגים לקרוא את דברי התוכחה שבהפטרה בניגון קריאת האיכה. אך יש שהקפידו שלא להראות אבלות בשבת קודש.

ט. אוכלים ושותים בשבת כל דברים טובים ושמנים, ואין צער ואבלות בשבת כלל.

י. נוהגים שאין מקדשים את הלבנה עד לאחר תשעה באב, ואין לקדש את הלבנה במוצאי היום בעודם שרויים בתענית ובבגדי אבלות.

יא. מותר לשתות יין מכוס של הבדלה, ויש שנוהגים לכתחלה לתת לילד קטן שהגיע לחינוך ויכול לצאת ידי חובת ברכה אך אינו בר דעת להתאבל על ירושלים ובית המקדש.

יב. מי שמקפיד כל שבוע לאכול בשר בסעודת מלוה מלכה, יש המתירים אף במוצאי שבת חזון לאכול בשר.

שישו אתה משובש כל המתאבלים עליה

אמרת השבת

וברצונך הניח לנו ה' אלוקינו שלא תהא צרה ויגון ואנחה ביום מנוחתנו, והראנו ה' אלוקינו בנחמת ציון עירך ובבנין ירושלים עיר קדשך.
הזכרת "רצה" בברכת המזון לשבת

לכאורה אין קשר בין שני הפסקאות הללו.

בספר בני יהודה כתב לבאר את הדברים, על פי המבואר בספר תפארת שלמה בביאור הכתוב "את שבתותי תשמורו ומקדשי תיראו", כי הנה ביום השבת אין אנו נוהגים באבלות על חורבן הבית, ואפילו אם חל תשעה באב בשבת אין נוהגים בו כל אבלות, וזאת משום שבשבת עצמה יש השראת השכינה. אך הרי חז"ל אמרו, כי כל המתאבל על ירושלים זוכה ורואה בשמחתה, כאמור "שישו אתה משובש כל המתאבלים עליה", ואם כן כיון שבשבת אין אנו מתאבלים על חורבן הבית, מחסרים אנו בכך באפשרות של בנין בית המקדש. ועל זה מבטיח הכתוב, שאף שאת שבתותי תשמורו, מכל מקום את מקדשי תיראו.

זהו איפוא ההקשר בנוסח הברכה, שאף שלא תהא צרה ויגון ואנחה ביום מנוחתנו, עם זאת מבקשים אנו שיראנו ה' אלוקינו בנחמת ציון עירו, ובנין ירושלים עיר קדשו.

פרשת השבת

וַיֹּאמֶר ה' אֵלַי רְאֵה הִחַלְתִּי תַתּ לְפָנֶיךָ אֶת סִיחֹן וְאֶת אַרְצוֹ הַחֵל לְרִשְׁתָּ אֶת אַרְצוֹ:
(ב, לא)

אמר משה לפני הקב"ה: רבש"ע, לפי שלא נצטוו עובד כוכבים על השבת, תאמר אם הם עושים אותה אתה נושא להם פנים? א"ל הקב"ה, מן הדבר הזה אתה מתירא? חייך אפי' הם עושים כל מצות שבתורה אני מפילן בפניהם, מניין? ממה שקרינן בענין ראה החלותי תת לפניך. מדרש רבה

בספר באר מרים לרבי דוד יצחק בן מרים שליט"א מן, הקשה על דברי המדרש, מה היה ההוה אמינא של משה רבינו שאם ישמרו הגויים את השבת יהיה להם נשיאות פנים, הרי גוי ששבת חייב מיתה כפי המבואר במדרש עצמו קודם לכן? ועוד, למה ענה הקדוש ברוך הוא שגם שמירת כל התורה לא תועיל להם, הרי השאלה היתה על שבת דווקא?

ופירש, לפי המבואר בגמרא שמישה רבינו ביקש שלא תשרה שכינה על הגויים, וכמובא ברש"י בפרשת כי תשא. והכוונה היא, שעשיית רצון ה' הוא הדבר המביא את השראת השכינה, ומשה רבינו ביקש שגם אם הגויים יעשו מצוות לא ייחשב להם הדבר למצוה כלל אפילו לא כמו מי שאינו מצווה ועושה. והקב"ה נענה לו לבקשה זו.

רק אחרי שאצל גוי אין נחשב קיום מצוות אפילו לא בדרגה של מי שאינו מצווה ועושה, ממילא אם הוא שומר שבת הוא חייב מיתה, כי אצלו זוהי דת חדשה לגמרי שאינה שייכת בו כלל, אפילו לא בתורת שאינו מצווה ועושה. אבל קודם בקשת משה רבינו, היה יכול להיות שאם הגויים ישמרו את השבת, יהיה להם על כך שכר, ולכן חשש מהם משה רבינו.

באר מרים מלכים י, י

מעשה לשבת

החלות שעלו לריח ניהוח

התחתי שבארון הקודש שם היו מונחים גביע היין לקידוש שנערך בבית הכנסת - כמנהג הקהלות בחוץ לארץ - רואה הוא שבפתח הארון מונחים שתיים עשרה חלות. סבר השמש שבוודאי מיישהו נדב אותם בצורה זו כדי שיחלקם לעניים, ואכן לקח אותם לביתו ונתן אותם לאורחים ששהו אותה שבת במקום.

בשבת בבוקר השכים בעל החלות לבית הכנסת, וכשפתחו את הארון להוציא את ספרי הקודש קריאת התורה, ראה כי חלותיו נעלמו ואינם. אחרי התפלה חזר לביתו בשמחה רבה וסיפר לאשתו כי חלותיהם התקבלו לרצון לפני ה'...

כך חזר הדבר על עצמו זמן רב, האשה אופה חלות, האיש מביא אותם לצד ארון הקודש, השמש מוציא אותם בביל שבת ומחלקם לעניים, והאיש ואשתו בטוחים כי קרבנם מתקבל לרצון.

שבוע אחד כאשר בא האיש ביום שישי אחר הצהריים לבית הכנסת להביא את חלותיו, נוכח במקום הרב, והוא רואה את הכפרי הפשוט מגיע לבית הכנסת עם חלות ומניחם מעבר לפרוכת של ארון הקודש. מה זאת? שואל אותו הרב. גילה לו האיש, כי זה כשנה ומחצה מביא הוא חלות לפני ה', והחלות מתקבלות לרצון.

שמע הרב את דבריו של האיש ונחרד לאמונתו התפלה, וגער בו כי אין אכילה לפני המקום, והורה לו לחדול ממנהגו זה. כמובן שלאחר חקירה ודרישה קצרה, אף גילה הרב מי הוא שלוקח את החלות מידי שבוע. אותו לילה חלם הרב בשנתו, כי בבית דין של מעלה נגזר עליו, שלא יוציא את שנתו, כיון שהפריע לזוג זה בעבודתם התמימה, שכן מאז שחרכ בית המקדש, לא היה נחת רוח כזה לפני המקום!

המסר מהסיפור הובן מאליו, לעתים דווקא הדברים הנעשים מתוך אמונה פשוטה וטהורה, חשובים יותר מהדברים הנעשים מתוך הבנה עמוקה.

דבר המובא בשולחן ערוך ובפוסקים משתדל אני לקיים, ואם הרמ"א מביא את המנהג לצאת לתשליך, איני סומך על חכמתי, ומקיים את המנהג כפשוטו. זה הנשק שלי ליום הדין הגדול.

שנית, פנה אליהם, רוצה אני לספר לכם סיפור המובא בספרים הקדושים, הסכיתו ושמעו:

בעיר אחת גרו זוג אנשים פשוטים ותמימים, פעם שמע האיש דרשה מפי רב המקום על ערכו הרב של חלם הפנים שהיו עורכים כל שבת בבית המקדש לפני ה'.

חזר האיש לביתו ופנה לאשתו ואמר לה: הרי אני אנשים פשוטים, ובמה נוכל לזכות לפני ה'? שמעתי עכשיו מפי הרב, שלפנים בישראל היו מגישים בכל שבת שתיים עשרה חלות לפני ה', הבה נקבל על עצמינו לקיים מצוה זו.

שמעה האשה והסכימה לדבר, ביום שישי אפתה שתיים עשרה חלות וכסרה אותם לבעלה. הלך הבעל לבית הכנסת, פתח את הפרוכת של ארון הקודש והניח את החלות על המדף שבפתח ארון הקודש. בביל שבת כאשר בא השמש לפתוח את הארון

יצא רבי איצ'לה מבית המדרש יחד עם המון העם. מיהו רבי איצ'לה נשוא הסיפור?

לא פחות מאשר רבי איצ'לה הנודע, רבי איצ'לה בלזר - רבה של פטרבורג ומחבר ספרי השו"ת "פרי יצחק" שגאונותו הכבירה בכל מרחבי הש"ס והפוסקים בעיון עמוק נשקפת מהם, שבין רשימת שואליו נמצאים רבני קהילות גדולות ממדינות רחוקות, שהריצו לפניהם את שאלותיהם ומבוכותיהם. הוא רבי איצ'לה בלזר מבכירי תלמידיו של אבי תנועת המוסר רבי ישראל סלנטר, ששיחותיו המוסריות הביאו לידי בכי סוער של גדולי הדור ממש. הוא הוא שמדי ערב ראש חודש אלול היה עוזב את ביתו ופונה לעיירת קלם לבית התלמוד הגדול של רעו הסבא רבי שמחה זיסל, ופותח בלימוד תורה ומוסר מתוך תענית דיבור שנמשכה ברציפות עד מוצאי יום הכיפורים.

ובכן, רבי איצ'לה יוצא מבית המדרש יחד עם המון העם בראש השנה אחר הצהריים, והולך עם כולם לעבר הנהר לאמירת תשליך.

הדבר מביא לידי זקיפת גבה של אי אלו ממופלגי הלומדים בעיירה, כשהם תוהים: רבי איצ'לה לתשליך? הרי הגר"א מוילנא רבו של רבו לא היה הולך לתשליך, כמו גם כל תלמידי בית התלמוד בקלם ההולכים בדרכי רבו רבי ישראל מסלנט. תשליך - סברו הם - שייך לפשוטי העם, הסבורים כי את העבירות מסדרים בהליכה לנהר. אך רבי איצ'לה, שדורש כבר מראש חודש אלול, על עומק הדין מי ימצאנו, על חובת התשובה - שהיא ורק היא - יחד עם תפילות ממועמקי הלב והיוזק בכל דרכי התורה והמצוות, הם אלו שיכולים להועיל לאדם. ובכן, מה לו לרבי איצ'לה ולתשליך, ועוד באמצע ראש השנה?

רבי איצ'לה שומע את תהייתם שנאמרה במראה פניהם. פונה אליהם איפוא רבי איצ'לה ואומר להם, ראשית, רוצה אני להגיע לבית דין של מעלה בדיעה כי קיימת את הדינים כפי הראוי, ולכן אימצתי לעצמו שכל

זכריהם הם זכרונם

האדמו"ר רבי שלום נח ברזובסקי מסלונים זצוק"ל - בעל "נתיבות שלום" ז' אב תש"ס - עשור להסתלקותו

עושר רוחני רב הותיר אחריו האדמו"ר מסלונים זצוק"ל בסידרת ספריו שזכו לתפוצה בינלאומית רחבה ביותר, ספרים הבנויים על מחשבה מעמיקה ביסודי דרכי עבודת ה' על פי משנת החסידות, בהם הוגים ולומדים מכל שדרות העם היהודי. האדמו"ר מסלונים זצ"ל, שעשרות בשנים שימש כראש ישיבה ומרביץ תורה לפני המוני תלמידים, ניחון בכושר הסברה וביטוי מדהים, ובהם הוריד את הדברים העמוקים והעדינים ביותר, בצורה המובנת לכל אחד.

פרקים מיוחדים בספרו "נתיבות שלום" הנלמדים ונהגים בשקיקה רבה, הם הפרקים על "שבת קודש", בהם ביטא את רגשותיו העצומים כלפי היום המקודש והנבחר ביותר, תוך כדי לימוד מעמיק של ענייני יום השבת מפי ספרים וסופרים.

באחד הפרקים מבאר הוא את הטעם לתקנת אמירת "שיר השירים" בערב שבת, לפי שיעקר עבודת היהודי בערב שבת היא ההשתוקקות להכנס לשבת ולקבל את אור השבת ולהגיע לדבקות בה' ביום השבת. לפיכך מה מתאים יותר בשעה זו מאשר לומר את שיר השירים, שכל כולו שיר של השתוקקות וכמיהה של כנסת ישראל לדודה - הוא השכינה הקדושה, וכן אהבת ה' הגדולה לעמו ישראל, בבחינת "חולת אהבה". זהו מהותו של ערב שבת, "חולת אהבה" לקראת בואה של שבת המלכה.

יְלָדֵי הַשַּׁבָּת

יְלָדִים יְקָרִים!

בשכונות האחרונים, יְלָדֵינוּ לְלַמֵּד לְאֵן עַל ל"ט אֲבוֹת הַמְּלָאכּוֹת וְקִצֵּת מִתּוֹלְדוֹתֵיהֶם, שֶׁהֵם אֵלּוּ הַמְּלָאכּוֹת עֲלֵיהֶם אִמְרָה הַתּוֹרָה "וַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לַה' אֱלֹקֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂה כָּל מְלָאכָה אֹתָהּ וּבְנֶךָ עֲבָדְךָ וְאִמְתֶּךָ וּבְהִמְתָּד וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בְּשַׁעֲרֶיךָ".

עֲקֹשׂוּ וּתְחַשְׁבוּ, מִהֵיכָן יָדְעוּ חַז"ל כִּי אֵלּוּ הֵם הַמְּלָאכּוֹת שֶׁעֲלֵיהֶם הַתְּפִנָּה הַתּוֹרָה שְׁלֹא לַעֲשׂוֹת אוֹתָם בְּיוֹם הַשַּׁבָּת?

בְּטַח כָּלֵם יוֹדְעִים, כִּי יֵשׁ תּוֹרָה שְׂבַעֲלֵ פֶה, שֶׁהִיא נִמְסְרָה מִמֹּשֶׁה רַבְּנוּ לְחֻמְיֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁהֻעֲבִירוּ אוֹתָהּ הַלָּאָה לְדוֹרוֹת הַבָּאִים, וְעַל פִּי זֶה יָדְעוּ חַז"ל לְהַסְבִּיר לָנוּ עַל אֵיזָה מְלָאכּוֹת דְּבָרָה הַתּוֹרָה שֶׁאִסּוּר לַעֲשׂוֹת אוֹתָם בְּשַׁבָּת. וּבְנוֹשָׂא זֶה שָׁל הַמְּלָאכּוֹת הָאִסּוּרוֹת לַעֲשׂוֹת בְּשַׁבָּת, מְסַכָּרָ לָנוּ הַתּוֹרָה רַמְזוֹ:

בְּכַמָּה מְקוֹמוֹת סְמְכָה הַתּוֹרָה אֶת אִסּוּר עֲשִׂית מְלָאכּוֹת בְּשַׁבָּת, לְצוּי עַל בְּנֵי הַמִּשְׁפָּחָה. כָּאֵן לְמִדָּה אוֹתֵנּוּ הַתּוֹרָה, כִּי אוֹתָם מְלָאכּוֹת אוֹתָם וְקוֹקֵים אָנוּ לַעֲשׂוֹת לְעַרְךָ מְלָאכָת בְּנֵי הַמִּשְׁפָּחָה, הֵם הַמְּלָאכּוֹת שֶׁאִסְרָה הַתּוֹרָה לַעֲשׂוֹת אוֹתָם בְּשַׁבָּת.

וְעוֹד דְּבָר לְמִדָּנוּ מִסְּמִיכוֹת זֶה, כִּי הַשַּׁבָּת חֲשׂוּבָה יוֹתֵר אֶפְלוּ מִבְּנֵי הַמִּשְׁפָּחָה.

וּמִזָּה יוֹדְעִים אָנוּ, כִּי בְּנֵי בֵּית הַמִּקְדָּשׁ עָלְיוּ אֲנַחְנוּ מַחֲמִים כָּל כָּד הַרְבֵּה שָׁנִים, וּבּוֹכִים בְּיָמִים אֵלֶּה עַל חֲרָבְנוּ מִיָּד 1942 שָׁנִים, גַּם הִיא לֹא תִדְחָק מִפְּנֵי קִדְשֵׁת הַשַּׁבָּת.

וְהַנְּבִיאִים גַּם מְגַלִּים לָנוּ, כִּי אִם נִקְפִּיד עַל שְׁמִירַת הַשַּׁבָּת כְּפִי הַרְאוּ, זֶה מִדָּה שֶׁיִּקְרַב אֶת הַגְּאֻלָּה וּבְנֵי בֵּית הַמִּקְדָּשׁ.

שַׁבָּת שְׁלוֹם

משל ונמשל

מובא בשם צדיקי החסידות, כי "שבת חזון" הוא מלשון ראייה ומחזה, שבשבת זו יכול אדם להגיע למחזה הנבואה לראות את בית המקדש השלישי.

בשם הרב הקדוש מבארדיטשוב בעל "קדושת לוי" מובא שביאר את הדבר בדרך משל.

משל למה הדבר דומה?

אב עשיר תפר לבנו מלבוש יקר, אך הילד לא ידע להתייחס לבגד כפי הראוי, והשתובב עם הבגד והסתובב עמו במקומות בלתי ראויים, עד שהבגד נקרע.

עמד האב ותפר לו לבנו מלבוש שני ונתן לו אותו, אך הילד לא למד לקח מהפעם הקודמת, והמשיך גם בפעם הזו להשתובב עם הבגד ולהסתובב עמו במקומות בלתי הולמים וראויים עד שגם בגד זה נקרע בקודמו.

עמד האב ותפר לו לבנו מלבוש שלישי, אך הפעם הזו לא נתן האב את הבגד לילד ללבוש אותו, אלא מפעם לפעם, היה מראה לו את הבגד המהודר, ואומר לו שאם יתנהג בדרך הישר, יקבל שוב בגד פאר. על ידי זה מרגיל האב את הבן ללכת בדרך הישר, עד שהדבר נעשה אצל הבן כמו טבע, או אז יכול האב לתת את הבגד לילדו כדי שילבשו וישמור עליו כראוי ויהדר אותו.

הנמשל:

הקדוש ברוך הוא הכניסנו לארץ ישראל ובנה לנו את בית הבחירה, אך לא נהגנו כראוי, עד שנחרב בית המקדש. לאחר שבעים שנה שוב העלנו הקב"ה לארץ ישראל ובנה לנו בית שני, וברבות הימים שוב קלקלו מעשינו עד שנחרב הבית. בנה הקב"ה בהיכלו במרומים את הבית השלישי, אך לא הוריד אותו אלינו, עד שנתקן את מעשינו, מפעם לפעם מראה לנו הקב"ה מה איבדנו, ומה נקבל אם נשפר את מעשינו. זהו "שבת חזון".

יכולה היא שתרחם

זכות הפצת הגליון

תעמוד לרפואתו השלימה והמהירה של **הילד משה יעקב בן יונה** בתוך שאר חולי ישראל

מסייעים להפיץ את אור השבת ורואים ישועות

גדולה זכות השבת להגן בעד התומכים והמסייעים ברפואות, ישועות, פרנסה, וכל מיילי דמיטב.

לתרומות והקדשות, לזכות ולע"נ, וכן לפרסום בעלון: 052-7636030

ישמחו

מופץ בדואר אלקטרוני בכל קצוות תבל. לזיכוי הרבים נא הדפיסו והפיצו בין מכריכם!

לקבלת הגליון בכל שבוע, ולהערות הצעות ותרומות yismechu@yismechu.com